

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/86/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114204034
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1114204034.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a sudcov JUDr. Karola Riháka a JUDr. Zuzany Kučerovej v právnej veci žalobcu: Z. T., V. Č. XX, V., zast. AK JUDr. Pavol Kollár, s.r.o, Lehotského č. 4, Bratislava, IČO: 36 757 276, proti žalovanému: B. U. F. V., P. O.Á. X, V. C.: XX XXX XXX, o určenie vlastníckeho práva, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 30. septembra 2016 č. k. 20C/28/2014 - 121, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

Žalovanému sa nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia, že je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti a to pozemku registra „C“ parc. Č.. XXX/XX vo výmere 929 m² - ostatné plochy, kat. úz. Staré Mesto, v súčasnosti zapísané na G. Č.. XXXX - čiastočný, o trovách konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovanému priznal plnú náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že žalobca je synovec poručiťky B. Š., ktorá bola podľa žalobcu výlučnou vlastníčkou spornej nehnuteľnosti s tým, že vlastnícke právo mala nadobudnúť v dôsledku toho, že za W. M.Ú.B. spolu so svojím manželom zaplatila dlh vymáhaný exekútorom. Žalobca tiež uvádzal, že B. Š. mohla nadobudnúť vlastnícke právo k predmetnému pozemku aj vydržaním. Žalobca si vlastnícke právo k spornému pozemku uplatnil v reštitučnom konaní, v ktorom však nebol úspešný. Následne si vlastnícke právo k spornému pozemku uplatnil v dedičskom konaní po poručiťke B. Š. vedenom na OS Bratislava I pod sp. zn. 1D/759/2005 s tým, že išlo o dedičské konanie o novoobjavenom majetku poručiťky. Dedičské konanie však bolo uznesením z 10. 7. 2009 č. k. 1D/759/2005-79 zastavené z dôvodu, že poručiťka nie je zapísaná v katastri nehnuteľností ako vlastníčka sporného pozemku. Podľa výpisu z pzkn. vl. Č.. XXX B. Š. bola spoluvlastníčkou 0nehnuteľností parc. Č.. XXX - Y. F. Č.. XXX, P. Č.. XXX - záhrada vinica s hospodárskym stavením G. ul. vo výmere 7 á 14 m², P. Č.. XXX - dvor, schodište, kamenný múr vo výmere 49 m², pričom jej spoluvlastnícky podiel činil 1/4, jej manžel bol spoluvlastníkom týchto nehnuteľností tiež v podiele 1/4 a v podiele 1/2 bol spoluvlastníkom týchto nehnuteľností W. M.Ú.B.. Po smrti svojho manžela B. Š. zdedila jeho spoluvlastnícky podiel, takže sa stala vlastníčkou uvedených nehnuteľností v 1/2. Podľa identifikácie parciel zo 14. 3. 2008 vyššie uvedené pozemnoknižné parcely boli zlúčené do P. Č.. XXX/XX X. výmere 929 m², ktorá je zapísaná na G. Č.. XXXX (sporná parcela).

3. Z tohto skutkového stavu súd prvej inštancie vyvodil záver, že žaloba nie je dôvodná. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol: „V predmetnej žalobe si žalobca svoj nárok odvodzuje od dedičského práva po svojej tete pani Š.. Žalobca sa domáha určenia, že je výlučným

vlastníkom sporných nehnuteľností a vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam mal nadobudnúť titulom dedenia po poručiťelke. Vychádzajúc z tvrdenia žalobcu súd poukazuje na to, že za daného stavu nie je možné obísť dedičské konanie a priamo deklarovať, že žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľností, ku ktorým sa určenia vlastníctva domáha. Zároveň súd poukazuje aj na to, že v sporovom konaní nie je oprávnený riešiť ani okruh dedičov a teda či žalobca je v konečnom dôsledku dedičom po poručiťelke, resp. jej jediným dedičom, nakoľko táto otázka môže byť vyriešená len v rámci dedičského konania. Za spornú súd v konaní považoval aj otázku vlastníctva poručiťelky k predmetnej nehnuteľnosti. Z predložených listinných dôkazov (pozemnoknižnej vložky č. 680) vyplýva, že poručiťelka pani Š. bola spoluvlastníčkou nehnuteľností pod parc. č. XXX, XXX, XXX - G. v podiele 1/4. Na základe uznesenia Štátneho notárstva v Bratislave zo dňa 15. 10. 1952 právoplatným 1. 12. 1952 nadobudla pani Š. spoluvlastnícky podiel na predmetnej nehnuteľnosti po svojom manželovi, ktorý bol 1/4, na základe čoho sa stala vlastníčkou v pomere 1/2. Podľa tvrdenia žalobcu poručiťelka mala spolu so svojím manželom vyplatiť dlh za ďalšieho spoluvlastníka W. M.Ú.B., na základe čoho sa manželia Š. mali stať vlastníkmi celej spornej nehnuteľnosti. Toto tvrdenie žalobcu je v rozpore s prejednaním dedičstva po L. Š. v nadväznosti na výšku podielu na nehnuteľnosti, ktorý pozostala manželka B. Š. po svojom manželovi dedila. V nadväznosti a uvedené nie je možné stotožniť sa s tvrdením žalobcu, že B. Š. spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/2 po W. M. vydržala, nakoľko tu absentuje dobromyseľnosť držiteľa. Skutočnosť, že B. Š. dobromyseľná nebola, nepochybne preukazuje aj dedičské konanie po L. Š. v súvislosti s veľkosťou podielu prejednáanej spornej nehnuteľnosti. V nadväznosti na uvedené súd poukazuje na § 212 C.m.p., v zmysle ktorého nezariadenie majetku alebo dlhov, ktoré boli medzi účastníkmi sporné, do dedičstva, nebráni účastníkom, aby sa domáhali svojho práva žalobou. Skončenie konania o dedičstve nebráni tomu, kto nebol účastníkom konania o dedičstve, aby sa domáhal svojho práva žalobou okrem prípadu, keď sa vykonala likvidácia dedičstva. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že nemožno vylúčiť podanie žaloby mimo dedičského konania o určenie (§ 137 písm. c/ C.s.p.), že poručiťel v čase smrti bol vlastníkom veci a to s cieľom vyriešiť spornosť tejto otázky. Legitimovaní na podanie žaloby sú účastníci dedičského konania, ktorí tak môžu urobiť počas prebiehajúceho konania o dedičstve, ako aj po jeho ukončení. Ak následne v sporovom konaní súd rozhodne, že určitá vec do dedičstva patrí, prejedná sa táto v dedičskom konaní o novoobjavenom majetku. Na záver súd poukazuje na to, že dedičstvo sa podľa § 460 Obč. zák. nadobúda smrťou poručiťel, preto z hľadiska hmotného práva je možné dediť iba ten majetok, ktorý bol vo vlastníctve poručiťel v čase jeho smrti. Podstatou dedenia je vstup dediča do právneho postavenia svojho predchodcu, pričom dedičské aktíva tvoria veci, práva a iné majetkové hodnoty, ktoré patrili v okamihu smrti poručiťelovi, jeho smrťou nezanikli a prechádzajú na dedičov.“ S poukazom na tieto závery súd prvej inštancie žalobu zamietol a o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p.

4. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie, alebo aby ho zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odvolaní žalobca opätovne argumentoval skutočnosťami, ktoré už boli obsahom žaloby a prejednávali sa v prvoinštančnom konaní. Konkrétne uviedol, že B. Š. bola výlučnou vlastníčkou predmetného pozemku, pretože v minulosti spolu so zosnulým manželom L. Š. zaplatili dlh za W. M., ktorý bol spoluvlastníkom v podiele 1/2, čím nadobudli vlastnícke právo k spornému pozemku v celosti. Ak by nebol preukázaný tento spôsob nadobudnutia vlastníctva pozemku, B. Š. podľa žalobcu spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 1/2 vydržala. Žalobca je jediným oprávneným dedičom po B. Š.. Žalobca ďalej uviedol, že súdny komisár ani konajúci súd nemohli rozhodnúť vo veci novoobjaveného dedičstva po B. Š. v jeho prospech, pretože v čase prejednávania dedičstva existovala duplicita vlastníckeho práva k pozemku. Duplicitné vlastníctvo svedčí žalobcovi ako jedinému oprávnenému dedičovi a žalovanému.

5. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal odvolaním napadnutý výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola žaloba zamietnutá a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

6. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

7. Pre rozhodnutie prejednáanej veci mala podstatný význam tá skutočnosť, z čoho žalobca vyvodzuje ním tvrdené vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti. Z tvrdení žalobcu vyplýva, že vlastnícke právo

k predmetnej nehnuteľnosti vyvodzuje z toho, že predmetnú nehnuteľnosť vlastnila v celosti jeho právna predchodkyňa B. Š., ktorá bola pôvodne vlastníčkou tejto nehnuteľnosti v 1/4, ďalšiu 1/4 zdedila po svojom manželovi a spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 1/2 nadobudla po W. M.Ú.B. v dôsledku toho, že spolu s manželom za neho uhradila dlh, resp. túto 1/2 nadobudla vydržaním. Ak teda žalobca tvrdí, že predmetnú nehnuteľnosť zdedil po B. Š., potom žalobe na určenie, že je vlastníkom spornej nehnuteľnosti, nemožno vyhovieť. Totiž podľa ustálenej judikatúry ak nebol zachovaný postup upravený ustanoveniami § 158 až § 219 C.m.p. (konanie o dedičstve), nemožno ho obchádzať žalobou, ktorou sa právny nástupca poručiteľa domáha určenia, že je vlastníkom veci patriacej do dedičstva (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR z 31. 3. 2014 sp. zn. 3 MCdo 4/2013). Spor o to, či súčasťou dedičstva po poručiťovi je určitá vec, sa v občianskom súdnom konaní typovo rieši žalobou na určenie, že poručiťel bol ku dňu svojej smrti vlastníkom veci. Prípustná je aj žaloba, že vec patrí do dedičstva po poručiťovi. Žalobcovi teda v prejednávanej veci chýba aktívna vecná legitímácia. Ak žalobca tvrdí, že spornú nehnuteľnosť zdedil po B. Š., je ako dedič aktívne vecne legitímovaný na podanie žaloby o určenie, že sporná nehnuteľnosť patrí do dedičstva, pričom v prípade vyhovenia takejto žalobe by na príslušnom súde prebehlo konanie o dedičstve, predmetom ktorého by bola sporná nehnuteľnosť. Žalobca by bol aktívne vecne legitímovaný aj na podanie žaloby na určenie, že poručiťelka bola v čase svojej smrti vlastníčkou spornej nehnuteľnosti, pričom aj v prípade vyhovenia takejto žalobe by nasledovalo konanie o dedičstve, predmetom ktorého by bola sporná nehnuteľnosť. Možno teda uzavrieť, že žalobcovi v prejednávanej veci chýba aktívna vecná legitímácia.

8. Z uvedeného vyplýva, že napadnutý rozsudok je vecne správny a preto ho odvolací súd potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

9. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

10. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne / dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).